

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 371

TARRAGONA, DIMECRES, 6 D'OCTUBRE DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

6 d'Octubre

Aquell any 34! Damunt Catalunya la tempesta s'anava forjant. Gil Robles-Lerroux s'hi abocaven amb tota la seva fúria per tal d'anorrear-la. La Lliga — tant catalana i catalanista com es deia — hi ajudava. Tot eren maniobres, tot eren vexacions contra el nostre poble.

I vingué l'aprovació de la Llei de Contractes de Conreu. Llei liberal i sense estridències. Llei que resolvia una greu situació del camp català tot fixant les seves normes. Llei que tots els elements afectats havien d'haver acceptat sense discussió ni oposició. Llei que no satisfia — era transaccional — les aspiracions del nostre pagès, però a la qual aquest se sometia apurant les seves concessions.

Però Sant Isidre no podia transigir. Sant Isidre era Sant Isidre. I Sant Isidre era l'amo i Gil Robles i Lerroux estaven al seu costat. I l'amo volia continuar essent-ho. I per a aconseguir-ho començaren la campanya més demagògica que existeix en la vida de la nostra nació. Viatges a Madrid. Campanyes de premsa. Recursos i més recursos. Procediments judicials. Apellacions a intervencions estranyes a la nostra autonomia. Excitacions a la rebellia. Resistència a complir les ordres i les lleis.

Naturalment aquesta actitud perturbadora produí en els medis catalanistes, republicans i rabassaires el seu efecte. I assistírem durant un quan temps a una tivantor tota especial que feia preveure que qualsevol dia no s'hi arribaria a temps i totes les apellacions a la concòrdia serien desoïdes. Hom sabia qui eren els perturbadors. Qui eren els que amb el seu esperit mesquí i antiliberal i inhumà havien portat a Catalunya a aquell estat de paroxisme.

A més la situació política a Espanya cada dia era més contrària a la nostra ideologia. Les agressions a Catalunya i a les seves coses estaven a l'ordre del dia. El Govern radical no feia res per a evitar-les. Al contrari posava llenya al foc, per tal que aquest cada dia fos més gran i més difícil d'apaivagar-lo. Les provocacions cedistes augmentaven. Perseguien a trets pels carrers de Madrid als joves socialistes. Reventaven vagues, oferint-se com a esquiroles. Feien desfilades feixistes. Parades com la de l'Escorial. En fi, la situació de Catalunya era reflexe de la situació general d'Espanya cada dia més greu a conseqüència de l'actuació de tants agents provocadors.

Però a pesar de tot encara hom creia que en el cervell del que era President de la República el nefast Alcalà Zamora hi quedava una mica de seny. I que abans d'entregar el poder als cedistes que no havien reconegut el règim republicà i actuaven com a enemics del mateix, disoldria les Corts, que és el que reclamava la gran majoria del poble espanyol.

Això era el que el poble desitjava, però Alcalà Zamora, que s'havia venut completament al jesuïtisme, traí el poble i entregà el poder a Lerroux per tal de què formés Govern amb la Ceda. L'estupor s'apoderà en els primers instants de les masses republicanes i socialistes, que no creien en aquesta decisió, però immediatament reaccionaren i publicaren sengles notes denunciant la provocació.

Catalunya i Astúries no s'acontentaren denunciant els provocadors sinó que s'aixecaren en armes per a defensar la legalitat escarnida. Foren vençudes. Però el seu gest, la seva decisió feren possible que més tard tot el poble compregués la realitat i vencés a l'enemic en les memorables eleccions del 16 de Febrer que foren el preludi de l'esplendorosa victòria del 19 de Juliol, que hauria estat definitiva si tot el poble espanyol hagués tingut l'audàcia de Catalunya.

Catalunya no pot ni podrà oblidar mai la data del 6 d'Octubre. El 6 d'Octubre representa per a ella el recobriment de la seva personalitat com a poble lliure i com a nació independent. Gràcies al 6 d'Octubre poguérem evitar que els plans macabrics de l'enemic triomfessin. Avui com el 6 d'Octubre continuem lluitant per a conservar la nostra llibertat. I aquesta, pesi a qui pesi, costi el que costi, la conservarem.

Per quan Catalunya prefereix a la vida la llibertat.

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

COPS DE FUET

Catalunya i Astúries s'aixecaren contra el Govern Gil Robles-Lerroux per considerar-lo una autèntica representació del jesuïtisme i de l'esclavatge.

La formació d'aquell Govern enemic de les llibertats autonòmiques i socials del poble va produir a Catalunya i a Astúries una justificada indignació que va acabar per què els homes de sentiments liberals s'oposessin a ésser governats per gent que eren la negació absoluta de tot progrés. I d'aquest estat d'indignació va néixer la jornada històrica i memorable del 6 d'Octubre.

* * *

Catalunya i Astúries foren vençudes. El Govern feixista tenia tots els ressorts de comandament militar i d'ordre públic. Però la pèrdua fou el començ d'una nova etapa que sense aquell 6 d'Octubre no hauria pogut existir. El 16 de febrer foren les eleccions que ens portaren la victòria magnífica a desgrat de tenir el govern tots els secrets electorals. Catalunya i Astúries foren les productores d'aquella victòria que retornava a la nostra terra el seu esperit liberal, progressiu, humanitari i social.

* * *

Catalunya i Astúries s'han retrobat. Avui en la guerra contra el feixisme internacional són els principals protagonistes. Catalunya és la subministradora d'homes i material. Astúries és l'esperit guerrer per excel·lència. El front asturià prefereix morir abans de sotmetre's a viure una vida d'esclavatge. La terra asturiana que representa pel seus fills la dignificació de llur treball no recula davant el feixisme. Astúries mereix el qualificatiu de mar Tir. Per ésser d'unes conviccions socials dignificadores el feixisme vol destruir-ho tot.

* * *

Volem dedicar el nostre treball — en commemoració del 6 d'Octubre — a dignificar dos noms que per defensar llurs llibertats sempre lluiten agermanats. Catalunya i Astúries són dos pobles d'una sensibilitat i dignitat que es troben espiritualment units. Que aquesta identificació mútua que assenyalen no pugui desaparèixer mai!
VISCA CATALUNYA!!
VISCA ASTÚRIES!!

Aquest número ha passat per la censura

Un record del 6 d'Octubre

Serien dos quarts de set del matí que dos homes, molt coneguts pels seus càrrecs, sortien de l'Ajuntament, els ciutadans que feien el paper d'espectadors comentaven amb veu baixa la rendició del Govern de la Generalitat.

Per curiositat, o xafarderia, els seguïrem, baixant pel carrer anomenat "La Boca-calle", Julià Nougués i Rambla, tots dos seriosos, preocupats, però serens i segures es seves mirades i els seus passos...

A l'ésser a la Rambla, davant el monument dels Màrtirs, es toparen amb un ciutadà de cabells blancs que els preguntà immediatament pel resultat de la gesta; unànimement contestaren — hem perdut la partida! — les nostres il·lusions alliberadores, les nostres ansies progressives, les nostres reivindicacions autonomistes guanyades a pols, les hem perdut en una nit — l'home dels cabells blancs i mirada mística els contestà ràpidament i amb una energia que sembla va incomprendible en ell: Hauran pogut vèncer als homes, però, les dees que simbolitza el 6 d'Octubre, data que en l'esdevenidor serà simbòlica, aquestes viuran sempre; i el 6 d'Octubre es convertirà en una data iniciadora d'un poble mascle que vol rompre les cadenes que el lliguen.

Els fets han vingut a corroborar les profètiques paraules, de l'home de cabells blancs i mirada mística,

a dos homes idealistes i conseqüents, en un matí trist, fred, d'una fredor d'ossos i pessimista per l'esdevenidor.

Per això avui al recordar aquesta anècdota, pensem amb els germans caiguts en aquella data per a evitar l'esclavatge d'un poble.

Al remarcar aquella data recordem la lluita heròica dels nostres germans d'Astúries que segurament, recordant aquells dies, escriuran una nova pàgina de glòria enfront dels exercits del feixisme internacional que els assetgen. Ahir, com avui, els homes que lluiten per una idea humana, lliure, progressiva, honesta i justiciera, sabrem sacrificar-nos i donarem la nostra sang generosa per redimir la societat de l'esclavatge moral i físic i les ansies alliberadores que al nostre poble republicà, democràtic i autonomista vol negar el feixisme internacional.

L'home dels cabells blancs profetitzà a dos ciutadans la data memorable del 6 d'Octubre de l'any 1934, quant sortien a dos quarts de set del matí de l'Ajuntament i que, entre molts altres, segueixen treballant de ferm per aconseguir una victòria definitiva que faci possible implantar una República justa, lliure i honrada i sense diferències ni privilegis.

JOAN RODRIGUEZ

Tarragona, 6 d'Octubre del 1937.

Ràpida

6 d'Octubre del 1934! Recordem tots els bons nacionalistes, republicans aquella data gloriosa... El 6 d'Octubre, no ha estat comprès. Molts han estat els que han volgut comentar-lo i molts els que s'han permès escriure llibres fent prosa dolenta, amb motiu d'aquells moments patriòtics.

Avui, després de tres anys no és, entenc jo, el moment de parlar-ne a fons. Estem en guerra. Ja parlarem.

Catalunya... Astúries... Els que tenien de copsar la importància, el valor patriòtic d'aquella gesta, avui, com ahir, viuen enganyats.

Catalunya, donà estimats fills... Quedaren empresonats milers i milers de catalanes. I després què?

Hem estat pagats amb moneda falsa... res ens fà. Els catalanes sabem dir sempre Present i mai defallim.

La meua modesta pluma no pot, avui, dir res més. La guerra... el moment que vivim frena i retén el nostre pensament i la nostra marxa.

Esperem, sapiguem esperar i no es farà esperar el moment de poder arribar amb el cap molt alt i amb tota la força dels nostres pulmons... Per damunt de tot! Catalunya!!! sempre Catalunya!, que sap donar la vida per salvar tota una història d'Espanya.

JOSEP JORBA.

6 d'Octubre...
16 de Febrer...
19 de Juliol...
Catalunya!
Sempre Catalunya!!!

ACADEMIA ROIG

SOTA EL CONTROL DEL C. E. N. U.

Amb Doctors, Llicenciats i Mestres
BATXILLERAT, COMERÇ, CARRERES I REPASSOS

OBERTURA DEL

Telèfon 1540

CURS 1937-38

Colóm, 24-Tarragona

Comunicat oficial

València. — Comunicat oficial del Ministeri de Defensa Nacional:

Exèrcit de Terra

CENTRE. — Al sector de Villaverde (Madrid), les forces republicanes han realitzat reconeixements sobre les cases desgarnides del barri d'Orcasitas i sobre les primeres cases del de Dos Amigos.

EST. — L'enemic ha hostilitzat durant la jornada d'avui amb foc de fusell i metralladora, les nostres posicions de l'Alt Aragó. Durant el matí, han estat canonejades les de les immediacions d'Allué i les de Casas Bajas de Escuer.

S'han presentat als nostres rengles, procedents del camp facciós, quaranta-dos soldats.

NORD. — Front oriental. — Els facciosos aprofitant la boira del dia d'ahir, ocuparen un cim al Sud de la cota 910, a la serra de Covadonga.

Front occidental. — Lleuger canoneig sobre Trúbia i Los Sanato-

rios.

SUD TEIX. — Les bateries enemigues dispararen sobre la carretera de Polan a Toledo, Cobisa i altres posicions. La pròpia, baté la Casa de la Legua.

Al sector de Don Benito, algun tiroteig.

LLEVANT. — La nostra artilleria de Puerto Escandón, hostilitza el trànsit ferroviari entre Terol i Saragossa.

Foc de fusell i metralladora en tot el front.

Exèrcit de l'Aire

Han estat bombardejades les concentracions enemigues descobertes a la carretera de la Caleta i Lomares (Màlaga) i l'estació del ferrocarril de Vélez - Màlaga, en la qual es produí un incendi. Igual atac s'efectuà a la carretera d'Alcalá la Real a Almedinilla (Jaen), la de Luque a Cabra (Còrdova) i l'estació del ferrocarril de Baena.

La sensibilitat tant exquisida de la dona, quan la pietat l'exalta crea una passió tant forta que l'empeny pel camí de l'heroisme.

El pròleg de la revolució francesa registra la llegenda tràgica del presoner Latude, un romàntic de la llibertat que viu tots els martiris a la presó de la Bastilla. D'allí sortirà per l'obstinació d'una cosidora, madame Legros. Latude escriu un memorial i l'atzar fa que arribi a mans de la Legros. Aquesta, compadida de la desesperació del pres, es proposa d'alliberar-lo. I amb fermesa heroica, durant tres anys lluita per aquell afany vers un desconegut. Totes les desgràcies l'acompanyen: perd els pares, el marit, la tenda on cosia... i els parents l'insulten amb la malícia de llur pensament. Ella no dona el braç a torcer. En el llarg pelegrinatge arriba fins la cambra real i malgrat l'oposició del rei cerca l'ajut de la reina. Després de tres anys de neguits i d'afronts la humil Legros triomfarà en la seva empresa i a Latude li seran obertes les portes de la presó.

A Catalunya, l'afany d'aquella cosidora es veié multiplicat farà cosa de tres anys, després de la jornada del 6 d'octubre.

Per aquell temps els nostres homes d'esquerra que simbolitzaven l'exaltament de la democràcia catalana vivien presoners en terres llunyanes a la nostra. Mentre, ací, el neguit rossegava el cor de les dones. I quan arribà el dia de les eleccions, la dona catalana, deixant de banda la distinció de matisos, arreu demanava la papeleta per alliberar els presoners. I com un esclat unànim la mateixa vibració de pietat aplegà en una sola totes aquelles voluntats i la dona catalana, amb la devoció d'un rite, ofrenava el seu vot per la llibertat dels presos, que eren encarnació viva del nostre esperit racials...

nya.

Tenim en contrast la República de St. erinMo, el Gran Ducat de Luxemburgo; la primera protegida per Itàlia que té 59 quilòmetres quadrats, 12.000 habitants i la seva zona la seva extensió no passa de 585 quilòmetres quadrats, és a dir, que sols rabassa i de molt poc l'extensió total de qualsevol "provincia espanyola.

Cinema Teatre Tarragona

DIMECRES, DIA 6 D'OCTUBRE DEL 1937

TARDA, A LES CINQ. — NIT, A TRES QUARTS DE DEU

DUES GRANS PELLICULES DE REESTRENA, DUES

La comèdia còmica interpretada per Slim Summerville, Andy Devine i Leila Hyams:

Caballeros rústicos

El noticiari d'actualitat "Laya":

España al dia núm. 8

La comèdia dramàtica parlada en castellà, interpretada per Frederic March i Norma Shearer:

La llama eterna

També hi ha i segurament que produirà certa estranyesa a aquells que sempre volen trobar tres pous al gat, i potser ho posaran en dubte, l'hospitalaria Bèlgica, coneguda arreu del món per la pagesia, conta escassament 30.441 quilòmetres quadrats, i això tenint en compte que s'hi ha anexionat els districtes d'Eupen i Malmidy. Albània només compta amb 27.538 quilòmetres quadrats, Holanda 34.201; Suïssa 41.995, i per últim Dinamarca, 42.925 quilòmetres quadrats.

Certament comprenem que aquesta estadística serà, és i ha estat prou i suficient per desfer maledentes, per tots aquests que per sistema combaten les justes aspiracions d'un poble com Catalunya que no vol està sotmès, car deslliats mans i cames donarà al món el fruit que tots li desitgem i que en quant a les reduïdes dimensions de la mateixa no pot ésser cap obstacle, car, l'esperit que l'informa és de tant gran volada que cal que el seny en bona hora s'apoderi dels que a tothora ens han mirat com enemics quan una dosis de comprensió com la nostra no pot haver-hi un altre poble que la superi.

Els que tenen els destins de Catalunya en l'actualitat a les seves mans són i seran els responsables de l'esdevenidor d'aquests pobles que malgrat l'esquifidesa — segons els derrotistes — de la seva extensió, té prou força constructiva per ésser l'eix i la capdavantera del millorament i l'engrandiment col·lectius.

JOSEP SEGU

(D'Estat Català)

**CAMISES
CORBATES**

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74
i Mercat del Port.

Tots els caps son seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE
LA DONA

Consultori al carrer
Durruti (Unió), 2, pral. —
Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

NOTES INFORMATIVES

REUNIO DEL PLE ORDINARI

Sota la presidència de l'alcalde Ramon Boronat i amb assistència de 24 consellers comença la sessió a les 6'30.

Es llegí al·la de la sessió anterior. En acabar, el conseller Recasens demana la paraula per a fer arribar que dintre la llei municipal catalana hi ha uns articles que fan referència a incompatibilitats i que d'acord amb els mateixos, el conseller company Jiménez, nomenat per la C. N. T. no deu prendre possessió del càrrec, car no veí de Tarragona i per tant incompatible.

L'alcalde. — Diu que pren nota de les manifestacions i que després de fer els esbrinaments necessaris obrarà en conseqüència.

Es dona lectura a un dictamen proposant el nomenament de delegacions especials de Finances, de Serveis municipalitzats i conseller adjunt de Proveïments a favor dels consellers senyors Francesc Icart, Josep Cortina i Francesc Conde, respectivament.

Arana. — Pregunta si aquestes delegacions han d'ésser retribuïdes.

Vicente. — Demana quedi sobre la taula el dictamen i que torni al Consell Permanent per a nou estudi.

Seguidament s'aprova un dictamen concedint per cinc anys a la Companyia "Serveis Elèctrics, Unificats de Catalunya" un lloc per a traslladar el transformador que hi ha al Teatre Tarragona.

I un altre cedint a la Generalitat la casa núm. 10 del carrer de Cavallers per tal d'instalar-hi l'Arxiu històric.

Un altre ampliant l'emissió de paper de crèdit municipal per la quantitat 250.000 pessetes equivalents a 200.000 pappers de pesseta i 200.000 de vint-i-cinc cèntims.

A conseqüència de la carestia de la vida es concedeix un plus de dues pessetes diàries a tots els empleats municipals fins arribar a un sou màxim de 500 pessetes mensuals.

Es concedeix una pròrroga d'un mes a partir de l'acabament de la guerra per a incorporar-se al càrrec els nous guardies urbans nomenats i que es troben a les fileres de l'Exèrcit Popular.

En el període de precs i preguntes el conseller Recasens suscita un debat sobre si el delegat de l'Es tatge deu cobrar. Intervenen Pechs Vicente, Arana, Recasens, Castelló, repetidament i tota vegada que el dictamen referent a delegacions ha passat novament a la Permanent per a nou estudi, es suspèn el debat.

Arana. — Pregunta com es troba el trasllat de la presó ordenat pel conseller de Justícia, car segons sembla hi ha algunes dificultats per certes resistències.

Alcalde. — Diu que tot està aranjat i que el Gremi que en l'actualitat ocupa el Convent on serà instal·lada la presó ha començat ja a desallotjar-lo. Intervenen novament els consellers Arana i Pechs i queda clos el debat.

Recasens. — Pregunta com està l'assumpte de la Granja.

Alcalde. — Diu que s'està portant a terme un estudi de conjunt amb el comissari de la Generalitat per tal de determinar la propietat de la mateixa.

Sense altres assumptes s'aixeca la sessió a les 7'30.

LA INFANTIL

Confecions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

El senyor Comissari Delegat de la Generalitat de Catalunya, ha senyalat el pagament dels lliuraments que s'expressen:

Comarcal Tarragonès, Departament de Proveïments, 15.860'60; Gremi de Carnicers d'aquesta, 7.590'00; Indústria Frigorífica Sol·lectivitzada, 5.802'00; Manuel Pedrol, 4.101'30; Federació de Sindicats Agrícoles, 3.731'14; J. Munté, 2.626'65; J. Sabater Domenech, 2'176'50; Francesc Palet Sans, 2.125'00; Pio Hospital de Valls, 2.107'60; J. Roigé, 1.719'20; Antoni Garcia Munté, 1.500'00; Servei Elèctrics U. de C., 1.362'40; Jaume Virgili, 1.141'80; Francesc Rosell, 1.130; "Chocolates Ortí Piera y Brugera", 1.118'50; Lluís Gombau, 974; J. Miró Batalla, 946; Vda. de J. Ramon, 846; Vda. de Daniel Socías, 740'75; Cia. Telefònica N. de Espanya, 613'85; J. Domingo Gil, 613'11; Pere Alberni, 607'50; Salvador Salló, 602'90; Remigi Sancho Bel, 544'90; Maria Gran, 522'75 Salvador Subietas, 512; Antoni Budesca, 476'55; J. Capdevila, 472; E. Tomàs, 422'70; Sindicat Agrícola, 351'45; E. Brull Rey, 343'50; Transports Collectivitzats d'aquesta, 312; Pere Suau, 275; "Hijos de J. Vilà Granada", 256; F. Abadal, de Barcelona, 201'65; Canals Germans, 172'20; Vidua de A. Daurella, de Barcelona, 160; J. Pijuan Boronat, 154; Llibreria Guàrdias, 127'70; Unió Salinera, 119'40; Luis Poy, 70; Agruament de Transport, tracció sang, 67'50; Josep M. Solé, 57; Joan Daffos, 26'50; Magatzems Tarragona, 26; J. Marca Ribas, 25; Pere Gibert Vidal, 20'48; Manuel Julian, 74'50; Farmàcia Sanromà, 4.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles per a viatge, juguets.

Angel, Guimerà 2 TARRAGONA

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Llibertat Musté Anton.

Defuncions

Montserrat Guasch Civit, Sant Josep, 3, de 17 mesos.

Matrimonis

Cap.

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats els més bons preus

Baixada Peixateria, 9 - Telf. 1197, 1 Plaça de la República, 13 - Telf. 1632

AVIS ALS CAMPEROLS DEL FRONT DE LA JOVENTUT DE TARRAGONA

Estan en període d'organització les brigades d'ajut al camperol que organitza el Front de la Joventut s'asabana als pàges de les nostres comarques que poden adreçar-se al Secretariat d'aquest Front comunicant-li els llocs on manca l'ajuda de les esmentades brigades.

A Rovira i Virgili comenta a "La Humanitat" la resolució de Ginebra i explica les conseqüències que pot portar en l'ordre internacional el que qualifica de cop de Ginebra:

"Què resta, doncs, de la votació del dissabte a Ginebra? Resta l'efecte moral que hagi fet als impressionables. En realitat, no ha aconseguit altra cosa sinó obligar els Estats a definir-se. La llista dels amics i la dels enemics (o almenys indiferents) són ja públiques.

Internacionalment, la situació no ha canviat. Ginebra s'esfuma, i prenen major relleu París i Londres en l'acció sobre Itàlia per a promoure la retirada dels combatents estrangers. No és de creure que el cop de Ginebra aturi o atenuï la decisió franco anglesa d'aclarir ben aviat el problema de la no intervenció.

Itàlia mostra una actitud de resistència. Només cedirà si la pressió d'Anglaterra i França és molt forta. Quan durarà la prova? Alguns diaris estrangers asseguren que en la sessió secreta de la Comissió Política, els delegats francesos i anglesos van declarar que en l'ur esperit, el termini per a fixar la qüestió no va més enllà de quinze dies. D'altra banda, Rússia s'ha reservat de decidir, pel seu propi compte, el moment en què hagi de considerar fracassades les negociacions de conciliació.

Tot indica que durant aquest mes d'octubre veurem fets transcendents."

JUNTA DE DEFENSA PASSIVA LOCAL

S'adverteix, per a general coneixement, que com a conseqüència de la prova últimament verificada per a instruir a la població de les senyals del servei d'alarma, s'ha acordat modificar les mateixes de la forma següent:

La primera senyal, per a indicar l'alarma, consistirà en un toc de sirena amb una sola vibració continuada.

La segona senyal, indicant el cessament de l'alarma, consistirà amb altre toc de les sirenes amb constants i repetides vibracions.

Aquestes noves servirán en endavant per a advertir a la població el principi i fi d'alarma.

Tarragona, 5 d'octubre del 1937.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta

FARMACIA MARTINEZ

COS DEL BOU, 2

FEDERACIO NACIONAL D'ESTUDIANTS DE CATALUNYA

Es convoca als afiliats a aquesta Federació dels cursos: Quart, cinquè i sisè de batxillerat, a la reunió que tindrà lloc avui, dia 6, a les tres de la tarda, al nostre estatge social, Rambla Pau Iglesias núm. 11, segons pis.

Per a demà, dia 7, a les tres de la tarda es convoca al nostre estatge social, als estudiants d'aquesta Federació dels cursos: Primer, segon i tercer de batxillerat.

Aquestes reunions tenen per objecte, reorganitzar la secció d'estudiants de batxillerat.

Espigolant

"La Publicitat" en la seva crònica diària fa història i compara els temps de D. Pelayo, amb els actuals. D. Pelayo, admirat pels seguidors de Franco, sortia de Covadonga per a combatre els moros. Ara els moros van a Covadonga a implantar l'espanyolisme més abundant:

"Covadonga pot caure o no a les mans dels moros de Franco. Tant se val. El fàcil simbolisme de l'ocupació no ha de minvar un bri el coratge dels asturians, llur voluntat de vèncer, llur decisió d'oposar als invasors un mur de pits esforçats i ferris. La Història d'Espanya "ortodoxa", feta de cabdills impopulars i de reis ineptes, desconeixedors de les realitats nacionals ibèriques, ja està desnonada de les escoles. Avui la Història es forja en les angoixes i les dolsors de la nostra guerra. Cada poble dels fronts, cada ciutat de la reraguarda serà una nova Covadonga per a la reconquesta d'aquest sol ibèric envaït pel feixisme, que aspira a continuar l'Espanya teocràtica i imperialista. Contra d'ella, contra aquesta concepció arcaica i absurda, els pobles ibèrics oposen llur ideal de llibertat: llibertat individual i col·lectiva, per a tots els homes que treballen i lluiten; per a tots els pobles que formen la Península i que saben que llurs característiques nacionals es fan més fortes com més aspre és llur esforç, i que la unió de tots ells en un règim democràtic serà molt més duradora i cordial que tots els règims unitaris fracassats, al llarg de la història."

"Treball" en el seu editorial es refereix a la U. R. S. S. a la qual qualifica d'exemple i guia:

"La celebració del XX aniversari de la gran Revolució proletària és per a nosaltres una font inesgotable d'ensenyaments i d'experiències. Destriant allò que diferencia la situació russa de fa vint anys de la situació espanyola d'avui, aquestes ensenyaments i aquestes experiències ens seran d'un valor inapreciable. Per això la celebració d'aquesta data històrica, única en la vida del món, té per a nosaltres una significació tota especial, que tots hem de saber comprendre i que ha d'aplegar-nos a tots en el magnè homenetge i en el ferm desig de supeditar-ho tot a la victòria."

Des dels primers dies de la revolució sentim com tothom exclama que és necessària una política unitària. Això s'ha dit i repetit en mil tons i en mil estils. Totes aquestes iniciatives han però fracassat sorollosament. Per què? Per què? No ho sabem. "Solidaridad Obrera" en el seu editorial d'ahir insisteix novament sobre el tema:

"Señalamos oportunamente el grave peligro que para la entera causa antifascista encerraba esa lucha intestina dentro de una organización que agrupa a centenares de miles de trabajadores. Una escisión — salida forzosa de un conflicto encarado con un tono tan violento — no podía traer sino resultados catastróficos para unos y otros, para todos los obreros y antifascistas. Creímos, no obstante, que el sentido de responsabilidad iba i prevalecer y que no se llegaría a tla extremo. Nos equivocamos. La U. G. T. está escindida, a partir del primero del corriente mes. Dos Ejecutivas existen actualmente, y cada una de ellas controla numerosos contingentes obreros. Todas las complicaciones propias tales situaciones, trazarán el normal desenvolvimiento de la organización, y más aún la efectiva alianza entre ambas sindicales. ¿Esto, acaso, lo que se ha buscado con la división?"

CASA POU

Flors artificials

Perfumeria, Merceria

"El Diluvio" s'ocupa en el seu editorial de l'ajut que hom presta a la Xina en la seva lluita contra el Japó i el compara amb el que es dona a Espanya republicana:

"Lo que en China consideran un gran crimen, en España lo tienen como un acto lírico. Y, en su condescendencia con los chinos, al extremo se llega de enviarles partidas de aviones perfeccionados para que se defiendan de los japoneses.

Mientras a la España antifascista se ha procurado, desde el comienzo de la guerra, estrangularla con la no intervención, China, desde los principios de la contienda, se ve alentada con protestas contra el proceder de sus enemigos y favorecida con elementos para que les combatan."

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÁ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

La guerra d'Espanya vista des de l'estranger

La Cierva a la zona rebel

Hendaia. — Comuniquen de Sant Sebastià que ha arribat a la zona rebel espanyola l'ex-ministre de la monarquia Joan de La Cierva, el qual fou evacuat recentment de Madrid, després d'haver romàs amagat a la Legació de Noruega.

Delbos conferència amb l'ambaixador d'Espanya a París

París. — Delbos ha conferenciat aquesta tarda extensament amb l'ambaixador d'Espanya en aquesta capital.

J. MARCA RIBAS

Màquines d'escriure. — Reconstrucció. — Reparació. — Abonaments Durruti (Unió), 17, entresol. Telèfon 1882

Armes alemanyes per al Japó

Comanda per valor de quaranta milions de francs suïssos

Ginebra. — Circula el rumor en aquesta ciutat que els japonesos egocien a Berlín una comanda d'armaments per valor de quaranta milions de francs suïssos, pagables en un any. S'assegura que les negociacions estan molt avançades.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

Pere Coromines, veu de les Nacions Ibèriques

Han tornat els diputats a Corts d'Esquerra Republicana de Catalunya, després d'assistir a les sessions celebrades a València, en el curs de la setmana passada. Hem recollit de llurs llavis les més agradables impressions. Sobre la guerra i sobre la situació en general. Però els diputats de l'Esquerra — coincidint amb la immensa majoria de la Cambra — assenyalen la transcendental importància del discurs pronunciat dissabte pel senyor Pere Coromines.

No en destaquen ni la profunda emoció de l'orador que omplí la sala immensa de la Llotja de València on es celebraren les sessions; ni posen de relleu l'optimisme comunicatiu de Pere Coromines; ni assenyalen en llurs comentaris el to de serenitat que féu del discurs del senyor Coromines una mena de consell paternal de Catalunya als partits polítics, excitant-los a prescindir de llurs diferències, com Catalunya calla les seves queixes, per l'endemà de la victòria, que és l'única preocupació del moment.

Tots aquests mèrits que concorren en el gran discurs del nostre veterà lluitador, deixen el pas a un mèrit més gran, que és el següent: Pere Coromines distingí i precisà en el conflicte que travessam dues guerres sobreposades. La guerra civil, digué, ja l'hem guanyada. Fa mesos que l'adversari nacional ha desaparegut. Ara només queda l'altra guerra, la que sostenim contra Itàlia i Alemanya i aquesta guerra, més dura i costosa que la ja acabada guerra civil, també la guanyarem.

Pere Coromines en parlar així, interpretà el sentiment de les Nacions Ibèriques. Fou la veu dels oblps recollida per un home que està per damunt de les passions dels moments i que sent que, per sobre dels problemes ideològics, polítics i d'estructuració de les Nacions Ibèriques entre elles, hi ha un problema comú a tots. Ens cal, per sobre de tot, ésser independents.

Entre les paraules de Pere Coromines i la realitat nacional hi ha, però, una diferència de matís. Perquè si és veritat que la guerra civil ha acabat, no tothom la vol donar per acabada. No s'hi resigna per exemple la gran propagandista Dooris Ibarruri. Per aquesta eloqüent parlamentària, i pel partit de què forma part, la guerra civil ha de continuar encara. El discurs de la senyora Ibarruri i l'actitud de la minoria comunista, fou de bàndol bel·ligerant en guerra civil i no de força política que ajuda a un govern, pura i simplement per bandejar del territori nacional les tropes d'ocupació.

De la lleialtat dels comunistes i de la més destacada lleialtat de

Dolors Ibarruri cal esperar que reconeixeran a temps que la guerra civil està acabada; que per res no interessa que sobrevisqui i que, per guanyar la guerra internacional, és necessari que hi posem tots el coll, no fent altra guerra que aquesta — que no és fer poc.

No perquè ens hi va a tots la vida, com digué Angel Pestaña, disminuint el problema; sinó perquè ens hi va — com digué Catalunya per boca de Pere Coromines — el que és més que la vida: la llibertat.

(De "La Humanitat")

La joventut "La Falç" a Eamon de Valera

Catalunya, que quan Irlanda lluitava per conquerir les seves llibertats i freturava l'escalf dels nacionalistes d'arreu del món es posà a l'avantguarda dels defensors del vostre dret legítim i molts dels seus fills, per aquest fet eren perseguits i maltractats per la policia monàrquica;

Catalunya, que malgrat de trobar-se esclavitzada per un Estat opressor, es posà coratjosament al costat de la vostra pàtria, de la noble Irlanda, a la qual els nacionalistes catalans donàvem, amb veneració, el títol de "Poble germà", perquè la seva dissort era la nostra i les seves sofrències les sentíem en la nostra carn viva;

Catalunya, en l'hora tràgica que centenars de milers dels seus fills reguen els fronts de combat amb la seva sang i ofereixen la seva vida en defensa de la República i de la llibertat, atacades amb premeditació i traïdoria pel militarisme professional i pel feixisme internacional, sofreix la decepció més profunda que podia tenir, i rep la lliçó més crudel que podia esperar: la conducta del President de l'Estat Lliure d'Irlanda, d'aquell poble germà, a l'Assemblea de la Societat de Nacions, no ha estat pas digne d'un poble que ha conegut l'esclavatge.

Eamon de Valera, no heu estat ni liberal ni generós: No sou, per tant, nacionalista.

La Joventut "La Falç" desitja que Irlanda sigui eternament lliure.

EL DR. JAUME SENTÍS ANFRUÑS

ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

Magatzems "LAS BALEARES"

Articles de Platja i Camp

Novetats en articles Camiseria

Darreres Novetats en tota mena de calçat,
a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

Menestrals i Professionals de Catalunya

En la lluita per la llibertat individual i col·lectiva, social i política que sostenim, cada hora que passa assenyalava una necessitat a satisfer i una orientació precisa a realitzar.

Treballar d'acord amb elles, orientar els nostres esforços segons elles, és deure de tot antifeixista i garantia segura per a obtenir la victòria definitiva.

I la consigna de l'hora que vivim és, per damunt de tot, guanyar la guerra.

Les guerres modernes tenen dos fronts inseparables: la línia de foc, i la reraguarda. Es endebades el triomf de la primera si la segona falla. Recordeu els exemples de la guerra europea.

I si la nostra línia de foc és ferma, cal que ho sigui igualment la nostra reraguarda.

Hi ha una sola manera de reforçar aquesta, i és que les conquestes socials i transformacions econòmiques que graviten damunt seu estiguin d'acord amb les seves característiques.

Perquè totes les transformacions polítiques i socials, per arribar a assolir el desenvolupament total i amb ell el seu esplendor; per a donar el seu fruit en forma d'un millor benestar, d'un major progrés i d'una completa justícia, precisa que responguin, en tots els ordres, als desigs íntims dels pobles, on es tracta d'operar les transformacions.

I aquestes possibilitats de millorament de Catalunya, en oferir-se en els moments actuals, netes dels seus obstacles tradicionals, necessiten del concurs dels menestrals i professionals catalans.

Ho necessiten perquè elles constitueixen el valor més sòlidament acusat del nostre poble.

A través del temps han definit la idiosincràsia de la nostra gent.

I han contribuït i tot a crear una economia característica, exponent el més destacat, de les activitats d'aquesta Catalunya nacional, que tant estimem els catalans.

Menestrals i professionals encarnen en llur si l'aptitud creadora de la nostra raça.

I no aïlladament, sinó en estreta conjunció amb un indomable sentiment de llibertat i d'emancipació econòmica.

Aquests distintius nacionals tan acusats, que han creat la nostra individualitat moral i psíquica tan definida, han estat ensems la pedra bàsica, damunt la qual s'han basat les iniciatives industrials, científiques, comercials i econòmiques que han portat com a resultat la riquesa, el prestigi i el progrés del nostre poble.

Per tant, en el moment de re-crear la nostra estructura econòmica-social, cal tenir present que un dels eixos vitals el constitueix la menestralia catalana.

El que és essencial, però, és que sigui definida la funció de la menestralia i dels professionals, i a l'únic sinó a aquests no correspon el dret i el deure d'orientar el seu destí.

Els menestrals i professionals de Catalunya constitueixen el viu exponent adhuc de les nostres masses populars, les quals, mogudes per l'anany d'alliberament, funden l'origen legítim de tota emancipació personal en l'esforç, en la iniciativa, en l'activitat i en el desig de superació.

Davant la necessitat que aquestes qualitats exerceixin la seva influència en les creacions de l'avenir, nosaltres que, en tant que catalans i en tant que professionals i menestrals tenim el convenciment que el camí assenyalat respon als desigs del nostre poble i encaixa amb les seves aptituds econòmiques, preconcitem l'enfortiment de la naixent Unió de Menestrals i Professionals de Catalunya i cridem tots els intel·lectuals, professionals i menestrals als rengles d'aquesta entitat, que ha d'ésser instrument de les nostres reivindicacions i el vincle que, establint una estreta relació entre els seus components, assegurí a aquests una acció conjunta i eficaç.

No creiem que hi hagi algú tant orb i cervell-buit que desconeixi la nostra trajectòria secular en la lluita que, en tot temps, ha sostingut la humanitat lliure contra els poders absolutistes.

Si algú de fora casa ho ignorés, cal recordar-li que som els dispositaris del més antic exponent liberal, social i democràtic de què té esment la història de les lluites humanes.

L'esperit que anima els professionals, intel·lectuals i menestrals de Catalunya és l'esperit immortal que creà en plena Edat mitjana, i mentre tots els pobles gemegaven sota les tiranies d'uns quants privilegiats, les primeres Corts populars i democràtiques, de què té esment la raça humana.

Que concedia el vot a les vídues, en una època en què les dones de tots els països eren exclosos de la vida pública dels Estats.

Que organitzà la primera Diputació del món.

Que creà els primers consolats.

Que donà naixement al Dret Internacional dels pobles amb el seu Codi Marítim.

I que va realitzar uns avenços socials tan formidables que encara avui en dia, cal dir-ho ben alt, no hi ha a la terra cap nació que els

posseeixi i cap poble que en gaudeixi.

Amb aquest esperit, orientat s'acord amb l'època que vivim, modernitzat, en una paraula, surt a aportar el seu esforç a la lluita antifeixista "La Unió de Menestrals i Professionals de Catalunya".

Per Catalunya.
Per la Llibertat.
Menestrals i Professionals de Catalunya, avant!

NOVETATS

en

tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: màxima, 23'5; a les 18, 15'5.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 762'1; a les 18, 760'7.

Direcció del vent: A les 8 h., NW.; a les 18, W.

Estat del cel: A les 8 h., quasi tapat; a les 1, id.

Classes de núvols: A les 8 h., St. Cú. A. Cú.; a les 18, id. id.

Evaporació: En les 24 h., 3.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 85; a les 18, 73.

Sugrañes, impressor. — Tarragona

MOSTELLE

Suc de raim sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

A E

ARCHIVOS
ESTATALES